

Andet kunne jo Creditorerne heller ikke forbre, og forsaavidt er der altsaa ingen særegen Fare ved, at den ene Part overtager Bestyrelsen og Ledelsen af Institutets Anliggender; da begge Parter nemlig stræbe til samme Maal, er det jo ligegyldigt, til hvilken Part Ledelsen er overdraget. Derimod stiller Forholdet sig naturligvis aldeles forskjelligt, naar en saadan Forening først er afsluttet. I det Dieblil, det er givet, at der nu ikke mere vil blive optaget noget Laan, saa have Debitorerne ikke længer Interesse af at holde Papirerne i høi Cours. Forholdet vil jo tvertimod paa eengang slaae saaledes om, at det vil være i Debitorernes Interesse, at Papirerne synke dybere og dybere, ja saaledes, at det maatte være det Allerhelbigste for dem, om Papirerne gik ned til Nul. Det maa jo nemlig erindres, at Debitorerne til enhver Tid ere berettigede til at afgjøre deres Gjældsforpligtelse, ikke ved at indbetale den bestemte nominelle Sum, for hvilken Laanet er optaget, men ved at indbetale det tilsvarende Beløb i Foreningens Kasseobligation. Naar altsaa disse Obligationer synke dybt paa Markedet, gives der jo Debitorerne en overordentlig god Afgang til at kunne løse sig af deres Gjældsforpligtelse paa meget billige og gunstige Billaar. I det Dieblil altsaa, at Foreningen er afsluttet, vil det ikke længere blive Tilfældet, at Creditorernes og Debitorernes Interesser falde sammen, hvorimod deres Interesser vilde blive hinanden aldeles modsatte.

Det er aabenbart, at Indførelsen af Serier ikke er andet end en Anticipation af en Afslutning af Foreningen. Saa snart der fra Lovgivningens Side gives en Bemyndigelse som den, der nu er Tale om, saasnart man indenfor Foreningen selv opstiller en bestemt Skillevæg, udsondrer en Deel af Foreningen og siger: Nu er dette et Hele for sig, her kunne ingen nye Debitorer komme ind, her er Tale om en Afvikling af den hele Gjæld, saa er netop dette Forhold indtraadt, som jeg udtalte mig imod med Hensyn til Afslutningen af Foreninger. Nu er det paa ingen Maade min Hensigt — og det maa jeg bede bemærket — at ville insinuere, at Bestyrelserne, enten de nuværende eller de fremtidige, skulde med fuld og velberaad

Hu arbejde paa en saadan Medfattelse af Papirernes Børsours; det er ikke min Mening, men jeg troer, at det er unaturligt og Noget, som Lovgivningen ikke skal taale, at saadanne Interesser varetages af dem, der aldeles ikke naturligen kunne varetage dem. Det er unaturligt at ville have Varetagelsen af Creditorernes Interesse under saadanne Forhold overladt til Debitorerne alene. Jeg troer, at det vil efter alle menneskelige Forholds Bestaffenhed og Nødvendigvis medføre, at den Nidskjæthed og Ugtpaagivenhed, som man meget ofte trænger til, idet egen Interesse derved kommer noget paa Tale, vilde spækkes. Ligeoverfor disse uthovsomme Ulemper er der endnu forskjellige Fordele, der paaberaabes, og som skulde bidrage til, at man kunde gaae ind paa Forslaget. Det er disse Fordele, som jeg nu skal komme til ganske kort at berøre, og jeg skal bestrebe mig for at bevise, at de i Grunden kun ere illusoriske. Først og fremmest taler man om den væsentlige Forbedring, der vil skee derved, at Amortisationen nu vil blive overfluelig, at saaledes Papirernes Stilling vil blive en ganske anden, end den tidligere havde været, derved, at der er et bestemt, et begrændset Tidrum, indenfor hvilket Indløsningen maa foregaae. Nu maa jeg først bemærke, at man synes det mig, behandler de udeelte Creditsforeninger meget uheldigt og meget uretfærdigt ved ligeoverfor dem at paaberaabe sig, at Amortisationen er stude saa uoverfluelig langt ud, idet man, naar man nævner de Summer, der i de enkelte Terminer kunne blive amortiserede, strax ligeoverfor vedfører langt større og langt mere ærefrygtindgydende Tal, som angibe det nye Beløb af Obligationer, der udstedes. Det maa erindres, at for hvert nyt optaget Laan bliver Amortisationen aarlig forøget med en tilsvarende Quotadeel, og den tilskyndende Uoverensstemmelse, der er imellem Amortisationen og det, at Kasseobligationernes Antal stiger saa uforholdsmæssigt ligeoverfor de terminlige Amortisationsbeløb, falder ganske bort, naar man ikke gaaer ud fra den besynderlige Forudsætning, at den samme uindskrænkede Stigen i Obligationsmassen, der nødvendigvis maatte betegne blise saa haardt savnede Instituters første Beveaar, i hele Fremtiden vilde